

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Intervenció al ple estudiantil

Palau del Parlament, 18 de maig de 2012

La presidenta

El primer punt de l'ordre del dia és la intervenció de la molt honorable senyora presidenta del Parlament, que sóc jo..., i que em dic Núria de Gispert. No ho pregunto perquè sé que ho sabíeu... (*Rialles.*) Però sí que us preguntaré una cosa: com es diu el president de la Generalitat? (*Veus de: "Artur Mas"*). Molt bé, doncs ja està. De moment aprovats, de moment...

Diputades i diputats d'aquest ple estudiantil, que representeu els alumnes de diferents instituts i centres educatius del país, mestres, professors, directors, i personal del servei educatiu d'aquesta cambra, noies i nois de les diferents escoles i instituts, veniu de llocs diferents, deveu tenir visions diferents de les coses, però el més important és que fareu avui una activitat en comú, que estic convençuda que acabarà essent una molt bona experiència, i que, de segur, compartireu amb els vostres familiars i amics.

Us faig arribar la meva felicitació i la del conjunt de la mesa a tots vosaltres, els alumnes que hi heu participat, i també als vostres professors. Aquest acte és la culminació d'un bon treball previ, en què heu pensat i debatut una iniciativa legislativa. El més important ha estat el procés: heu experimentat la democràcia parlamentària, que significa dialogar amb respecte, argumentar i arribar a conclusions raonables, al més compartides possible, i heu pogut parlar i heu sabut escoltar.

He pogut mirar-me el projecte de llei en què heu treballat: el projecte sobre regulació dels usos d'internet i altres tecnologies de la comunicació per a la protecció i defensa dels menors d'edat.

És un tema que us ha interessat i que us ha ocupat un temps de la vostra feina perquè l'heu considerat rellevant i l'esteu experimentant al vostre entorn. Reflexionar-hi i reflectir el resultat de les vostres reflexions en un text ha estat un bon exercici per a tots vosaltres, perquè heu fet una cosa útil.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

També és això el que defineix el parlamentarisme: fer coses que es pretenen útils per a la societat i que els diputats i les diputades tenim l'honor i la responsabilitat de representar. No es tracta de fer moltes lleis, ni de regular-ho tot, ni de fer-ho de qualsevol manera, sinó de fer bones lleis, que siguin ben pensades, ben treballades i ben enllestides i, de moment, res més.

(...)

En primer lloc vull dir i anunciar que, per primera vegada, s'ha aprovat un projecte de llei aquí, en aquesta casa, per unanimitat del grup d'estudiants, de nois i noies que veniu dels instituts i de les escoles. Per primera vegada. Crec que això és molt important perquè altres vegades hi havia hagut vots en contra, normalment els projectes sortien, però, com avui, mai. Per tant, felicitats per la feina que heu fet i perquè, a més, heu estat capaços de posar-vos d'acord, i això és molt important en la vostra feina, en la vostra vida diària, i en la política i en la ciutadania.

Segon, vull agrair la feina que han fet els vostres mestres, els vostres professors, i també la feina que han fet des del Parlament els serveis educatius. Crec que sense la seva ajuda, la feina d'avui, el treball d'avui no hauria estat tan bo, i per tant és important agrair a qui correspon aquest ajuda que heu rebut, i demano per a ells un aplaudiment. (*Aplaudiments.*)

També voldria fer uns breus comentaris sobre les intervencions que heu fet sobre aquest projecte de llei. Heu dit que us ha servit per conèixer-vos, no tan sols amb els nois i les noies del vostre institut i de la vostra escola sinó amb els altres, que han vingut d'altres pobles, d'altres comarques. Que us ha servit per dialogar i escoltar, que és molt important, perquè a vegades ens agrada molt parlar, parlar, parlar, però, en canvi, no escoltem. I treballar en equip vol dir també això: saber escoltar i saber dialogar. I per aprendre, encara més. Crec que això és important, esteu en una edat, en un moment que el més important per a vosaltres és aprendre, és estudiar, és treballar, és esforçar-vos. I aquesta experiència us ha estat positiva —dit per vosaltres mateixos. Crec que ha estat així, però sou vosaltres els que ho heu dit.

També heu dit que aquest projecte de llei ha servit per millorar la tècnica legislativa. I quan parlem de tècnica legislativa molt sovint el que volem dir és fer lleis entenedores, lleis clares, que les pugui entendre tothom, no tan sols els diputats i diputades, o els grans professionals o els més erudits, no, tothom, perquè les lleis

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

són per a tots els ciutadans i, per tant, s'han de fer lleis clares, lleis que no siguin massa llargues, que diguin el que hagin de dir, però que no divaguin.

Una llei amb què heu volgut conscienciar dels riscos que té internet i heu dit: hi ha una responsabilitat a l'escola, hi ha una responsabilitat a les famílies, pares i mares, i jo hi afegiria que hi ha una responsabilitat en vosaltres, també. Perquè vosaltres ja teniu una edat en què sabeu perfectament si us penjareu o no us penjareu d'internet, i, per tant, aquest article que consciencia dels riscos..., vosaltres també heu de ser capaços de frenar el vostre interès per internet i dir, bé, jo puc entrar-hi, puc treballar-hi, puc fer-ho, però sense passar-me.

Vosaltres mateixos heu dit que les TIC són present i futur, i és ben cert. Són el vostre present i seran, segur, el vostre futur. També heu dit que els pares i les mares s'hi impliquin i s'introdueixin en les TIC. Hi estic absolutament d'acord, perquè, si no, perdem, d'alguna manera, el carro. I és important ser allà on és important ser i, en aquest moment, les TIC són importants per a tots, grans i petits.

També heu discutit i heu valorat la limitació de l'accés i l'horari públic, i després, sobretot, el que heu après és a presentar esmenes, a negociar-les i a pactar-les, i penso que és important, i com a final d'aquestes aportacions les TIC són una oportunitat de futur. I això ho heu dit vosaltres i us ho diran els mestres, però aquesta setmana ho ha dit un dels més grans investigadors catalans que tenim al món, que és el doctor Massagué, un gran investigador que ha rebut molts premis, que ha rebut moltes ajudes internacionals i que és nostre, és català, i ell, en una conferència que va fer aquesta setmana, va dir: "De la crisi hem de fer oportunitat, els catalans ens n'hem de sortir." I va dir que Catalunya, en l'àmbit de l'excel·lència, de l'educació, de les tecnologies estava molt per davant d'alguns països que, amb la nostra proporció de població, són coneguts i importants com Àustria, Holanda, Finlàndia, Dinamarca i que, malgrat l'època de crisi, Catalunya tirava endavant en ciència i en investigació, i que la recerca, el desenvolupament, la investigació i el talent estaven en primera línia a Catalunya, i que, per tant, treballar en aquest àmbit i seguir ajudant en aquest àmbit era una manera clara de sortir de la crisi econòmica.

I ja per acabar, voldria dir-vos que potser alguns de vosaltres el dia de demà us dedicareu a la política. Aquí tinc un diputat, el del grup socialista, que fa, en diferents legislatures, més de tretze anys que s'hi dedica. Després vinc jo, que en fa vuit i mig, i després aquests dos joves —que, per nosaltres, són molt joves, per

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

vosaltres no tant, perquè quan el Roger deia: "jo estic molt a prop de vosaltres..." Bé, alto, alto, jo crec que, com a mínim, gairebé us dobla l'edat (*rialles*), perquè quants anys tens..., vint-i-sis? I ells en tenen...? Catorze, setze...? Bé, gairebé. Jo crec, Roger, que a mi em veuen com del parc juràssic, però a tu no et pensis que et veuen gaire, gaire més jove... Per tant, el que sí que és important és la implicació de cada un de vosaltres, el que sí que és important és l'experiència que heu viscut no avui, perquè és el final d'una feina, sinó tot el temps que heu estat treballant-hi, perquè us ha servit per veure de prop què fem els diputats i diputades. I ara, quan algun dia que estigueu una mica cansats d'estudiar pitgeu el 3/24, un dia que hi hagi plenari o un dia que hi hagi comissió i us el mireu, veureu que estem fent una feina semblant a la que heu fet vosaltres, quan heu estat a l'escola discutint sobre el contingut del projecte, quan n'heu preparat les esmenes, quan heu vingut aquí i heu treballat en comissió i quan, finalment, ho heu debatut aquí en públic i heu defensat la vostra proposta i al final s'ha aprovat. Per tant, amb poques diferències, és el que fem nosaltres cada dia, el que passa és que ja som més grans, hem pogut dedicar-nos a la política i per a nosaltres és un honor pensar que part de la nostra feina pot servir, encara que sigui una part molt petita. Després segur que vosaltres, i especialment els que heu parlat en públic, estàveu nerviosos pensant com ho faré?, què faré?. Però crec que teniu un gran avantatge, perquè ara, a les escoles i als instituts, us ensenyen a parlar en públic, us obliguen, d'alguna manera, a fer-ho, perquè el dia de demà ho haureu de fer contínuament, i això, en el cas meu, no passava i, per tant, és lògic que hi hagi nervis, que hi hagi tensió, també en tenim nosaltres, malgrat l'experiència i malgrat els anys, perquè quan un es prepara molt bé una feina, després té por de si sortirà bé o no hi sortirà; el que no se la prepara i és un 'cantamanyanes', diu, ah, mira, si no em surt bé no passa res, però el que és responsable, el que té ganes de fer les coses bé, el que té ganes de treballar, el que vol ser el dia de demà un home o una dona i un ciutadà fort i defensor de la seva terra i del seu país, doncs lògicament passa tensions i passa nervis, i, per tant, us vull felicitar molt, molt de veritat per la feina que heu fet, per tan bé com ho heu defensat i perquè és molt important la vostra presència avui aquí, no tan sols perquè hi pugui haver el dia de demà vocacions polítiques, sinó perquè sigueu, de debò, ciutadans de veritat. I ciutadans de veritat vol dir participar. Participar en el debat social, participar en tot el que pot preocupar la societat, participar en tot el que es parla des de fa mesos: de la crisi econòmica, de la prima de risc, de les retallades, de tot.

I també voldria fer esment, perquè ha sortit, de les retallades. Quan en un país hi ha problemes econòmics, que no és tan sols Catalunya sinó Espanya i el món, s'han

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

de buscar solucions, igual que es busquen solucions a qualsevol família. Segur que coneixeu famílies o segur que formeu part, potser, d'alguna família en què el pare o la mare han perdut la feina, que un o l'altre estan a l'atur, que el vostre germà gran ha acabat una carrera i no troba feina, o que algú que coneixeu ha de pagar el lloguer o la hipoteca i no hi arriba perquè ha tingut problemes i, en canvi, fa set o vuit anys la situació es veia diferent.

Doncs el mateix problema que estan passant les famílies avui dia, el mateix es trasllada al govern i es trasllada al Parlament. Aquí no es discuteix sobre coses estranyes, aquí es discuteix sobre el que passa cada dia. Aquí es parla de les hipoteques, aquí es parla de la salut, aquí es parla de l'educació, aquí es parla de la immersió lingüística, de tot allò que preocupa fora al carrer, perquè, si no, seríem marcians els diputats, i no ho som, som persones normals i corrents que tots tenim una família i tots tenim problemes a les nostres famílies. Doncs d'aquesta mateixa manera, el govern ha de dir: tinc un pressupost que és aquest, no me'n puc sortir, perquè, si no, no ens deixaran treballar, no ens deixaran ser Catalunya i, per tant, hem de buscar d'on treure aquests diners.

I, és clar, quan vosaltres dieu amb molta raó: "No d'educació, no de salut...", però és que resulta que el 80 per cent del pressupost és salut i educació, i d'algun lloc ho hem de treure. I el que hem d'intentar és treure-ho d'allà on menys perjudiqui, això és veritat, però s'intenta fer el millor possible.

I, per tant, això també us ho volia dir, al final d'aquesta sessió... No és el normal que al final d'una sessió plenària la presidenta faci un discurs com aquest, però avui és un dia especial.

I també vull afegir una altra cosa i acabo. Aquest Parlament és a la IX legislatura. Aquesta legislatura ha estat la més paritària de la història de Catalunya, hi ha més dones que en qualsevol de les altres. De cent trenta-cinc diputats hi ha cinquanta-nou diputades, el 43 per cent. Si mirem els altres parlaments autonòmics o el parlament espanyol, o el senat o els parlaments europeus, Catalunya s'emporta el premi de paritat. I, a més, aquesta legislatura tenim —sobretot les noies però també tots— la sort que per primer cop a la història tenim una presidenta. I per a mi és una gran responsabilitat, un gran honor i una gran satisfacció. I igual que ara m'ha tocat a mi, això ja comença, a partir del dia que em van escollir, a ser més normal democràticament. I això també és molt important per a la nostra societat.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I res més, felicitats, que continueu treballant tant, que penseu a fons què voleu estudiar en el futur i que, sobretot, sigueu ciutadans i ciutadanes de debò.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.